תלמוד בבלי מסכת יומא דף סו עמוד א

משנה. בא לו אצל שעיר המשתלח, וסומך שתי ידיו עליו, ומתודה. וכך היה אומר: אנא השם! חטאו, עוו, פשעו לפניך עמך בית ישראל. אנא השם! כפר נא לחטאים ולעונות ולפשעים שחטאו, ושעוו, ושפשעו לפניך עמך בית ישראל, ככתוב בתורת משה עבדך לאמר +ויקרא טז+ כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני ה' תטהרו. והכהנים והעם העומדים בעזרה, כשהיו שומעים שם המפורש שהוא יוצא מפי כהן גדול, היו כורעים ומשתחוים ונופלים על פניהם, ואומרים: ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד. מסרו למי שהיה מוליכו. הכל כשרין להוליכו, אלא שעשו הכהנים גדולים קבע ולא היו מניחין את ישראל להוליכו. אמר רבי יוסי: מעשה והוליכו ערסלא, וישראל היה. וכבש עשו לו, מפני הבבליים שהיו מתלשים בשערו ואומרים לו: טול וצא, טול וצא!

תלמוד בבלי מסכת יומא דף סו עמוד ב

וכבש עשו לו כו'. אמר רבה בר בר חנה: לא בבליים היו אלא אלכסנדריים היו, ומתוך ששונאים את הבבליים היו קורין אותן על שמן. תניא, רבי יהודה אומר: לא בבליים היו אלא אלכסנדריים היו. אמר לו רבי יוסי: תנוח דעתך שהנחת את דעתי.

תלמוד בבלי מסכת יומא דף סו עמוד ב

אמר רב יהודה: שבטו של לוי לא עבד עבודה זרה, שנאמר +שמות לב+ ויעמד משה בשער המחנה וגו'. יתיב רבינא וקאמר להא שמעתא, איתיביה בני רב פפא בר אבא לרבינא: +דברים לג+ האמר לאביו ולאמו לא ראיתיו - אביו - אבי אמו מישראל, אחיו - אחיו מאמו מישראל, בניו - בני בתו מישראל.